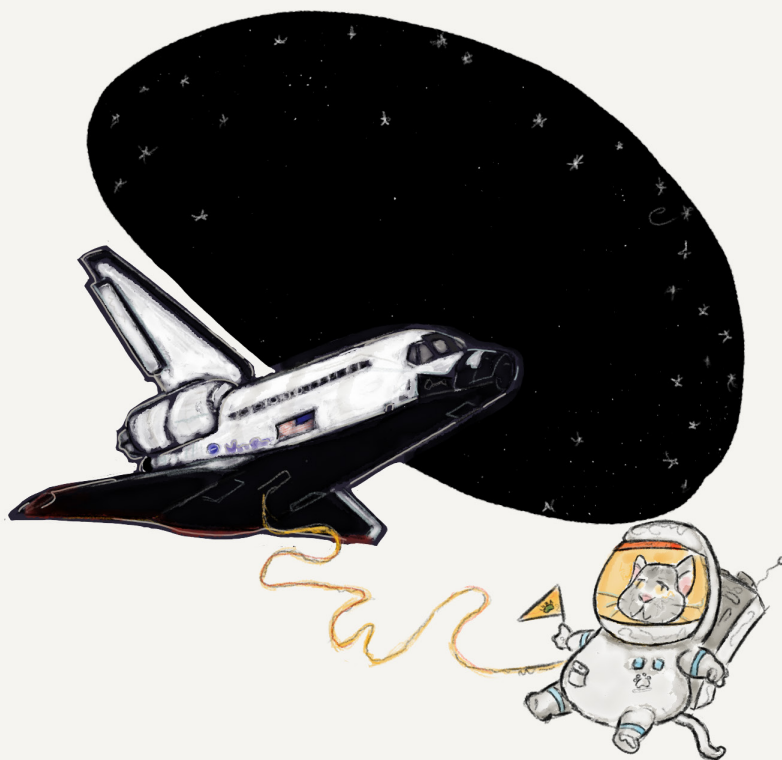

Divadelní Koječák

aneb Hledá se Divadelní Koječák...

02/25
pátek
ročník 14°

...u čeho se budete hledat zítra:

10.00 / Divadlo Václav Václavov: Velký vandr aneb Podivuhodní skutkové hanáckého zámečníka na zlatém severu

14.00 / Divadelní spolek Dialog Brno: Olga – Femini skeč o manželce Karla Čapka

17.00 / Volné divadlo Zlín: Zaklínač

20.00 / Divadelní soubor Karla Högera Strání: Česká maminka

DENÍČEK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Ve čtvrtek byla od rána tma a jelikož bylo na programu jen ranní a večerní představení, tak se přes den na Sokolovně nedělo vůbec nic. Všichni se vlekli jako mátohy. Přišla tedy řeč na počasí. Svača říkala, že někdy koncem března má být zatmění Slunce, ale v Kojetíně ho bylo možné pozorovat již dnes. A pak že nejsme v ničem napřed! Kam se hrabou soudruzi z NDR.

- Zjistili jsme, že Vladimír Fekar se příští týden nezúčastní taneční soutěže v Kojetíně. Nemáme zde příslušnou taneční kategorii, takže jede se ženou soutěžit do Turecka.

- Očividně se nenápadným stylem snížilo množství tištěných Koječáků. Stoh časopisů se zdál menší, ale zároveň při bližším pohledu si člověk nebyl jistý, jestli to není optický klam způsobený barevným tiskem, spánkovou deprivací, překouřením, vysokou mírou intoxikace alkoholem či přejezením, anebo působením všech těchto vlivů zároveň. „Svačo, není těch Koječáků nějak málo? To tak bylo vždycky?“ – „Čtyřicet, Hadičko. Musíme šetřit.“

- Děkujeme malíři Honzovi Žmolíkovi za letošní krásné obrázky na obálky časopisu. Jejich symbolika je tak hluboká, že nám vždy dojde až po vytištění a několikerém přečtení.

- Přijel nás navštívit náš milý Vladimír Altán Mátl, který se letos vzdal postu odborného lektora (porotce), ale očividně se nemůže zbavit návyku všechno odborně komentovat. „Jak to, že se Vladimírovi Fekarovi nelíbí Gottwaldov, vždyť se tam narodil, ne?“

- Stréc Milan byl stále ještě nadšený ze středěční návštěvy Ořečovského divadla, díky kterému se seznámil s Karlem Hegnerem, Milanovým oblíbeným moderátorem pořadů s dechovou hudbou na Českém rozhlase Brno.

- Svača: „Děcka, nedohodneme se a neslíbíme si tady letos, že už tu přehlídku příště nebudeme dě-

lat?“ - Milan: „Já bych se na to taky už v*****. Mně to nic nepřináší a nikdo to neocení.“ - Svača: „Tak jo, děcka, já se jdu převlíct.“

- Přijela opět Emilka z Křenovic, tentokrát i se svojí dcerou Ájou, která je také velmi dobrá herečka. Emilka se ochotně nechala vyfotit zaseknutá pod židličkou jako „bába pod kořenem“ ze slavné reportáže TV Nova. Ale než se nám v redakci stačila rozprávět, Ája ji pokaždé upozornila, ať dneska určitě nic neříká, že to zítra nechce číst v časopise a stydět se u toho za svou matku.

- Ráno se Jura Matějček (ze souboru Václav Václavov) přestěhoval z Pekla do Jógovny, protože mu dole začalo hučet v klimatizaci a nemohl to vydržet.

- Večer se musela promítat reportáž o bábě pod kořenem a opakovaně se inscenovala zhlédnutá situace.

CITÁT DNE

„U NÁS NA VYSOČINĚ SE STANDING OVATION MOC NENOSÍ. ZATO V PRAZE NA MUZIKÁLECH ZNAJÍ I WALKING OVATION. LIDÉ TAM TLESKAJÍ PŘI ODCHODU NA METRO.“

Vladimír Altán Mátl

NAJDI ZDENU!

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Pověsti pro štěstí

Soubor: Divadlo SemTamFór

Autor: Luděk Horký

Režie: Jan Julínek

Ve čtvrtek 13. března 2025 uvedlo divadlo SemTamFór v kojetínském kulturním domě inscenaci Pověsti pro štěstí. Představení pro žáky 4.–8. tříd nabídlo poutavé zpracování významných okamžiků českých dějin, a to v interaktivní a hravé podobě.

Děj hry se točil kolem skupiny dětí, které ve videopůjčovně objevily tajemnou hru Bejvávalo. Po jejím spuštění se ocitly v minulosti a staly se součástí legendárních příběhů. Diváci tak mohli sledovat putování praotce Čecha, souboj Bivoje s kancem, věštby kněžny Libuše i dramatickou Dívčí válku. Klíčovými rolemi se hrávali sami diváci, kteří pomáhali hrdinům s rozhodováním a ovlivňovali děj.

Představení se setkala s pozitivními ohlasy. „Bylo to moc hezké a propracované,“ zhodnotila inscenaci Natálie Rausová ze 7. B. Její spolužák Jan Štefan ocenil nejen zábavnost, ale i poučný rozměr hry: „Bylo to dobré, taky naučné, ukázka minulosti.“

Šestáčku Denču Juráčkovou nejvíce zaujala postava kněžny Libuše. „Kdybych mohla cestovat v čase, asi bych se chtěla podívat všude,“ dodala s úsměvem.

Herci divadla SemTamFór si atmosféru v Kojetíně pochvalovali.

„Diváci byli peckovní, hrálo se nám velice dobře,“ řekl herec Jakub Janíček, který si oblíbil svou roli kance – obzvlášť poté, co jeho dramatický nástup na jeviště vyděsil děti natolik, že začaly křičet. „To se mi ještě nestalo,“ přiznal pobaveně. Herečka Tereza Slánská se nejvíce sžila s postavou malého Čecha.

Představení ukázalo, že historie nemusí být jen školní látkou, ale i zábavným dobrodružstvím. Díky interaktivnímu pojetí a hereckým výkonům si Pověsti pro štěstí získaly nejen dětské publikum, ale i pedagogický doprovod.

ÚPLATKY OD LENKY

Naše drahá divadelnice Lenka Šípková Blažková letos opět nezklamala a abychom o ní hezky psali, přinesla nám do redakce úplatky čítající: café Tchibo Gold Selection, štangli salámu Vysočina a jeden balík lovecké snack klobásky. Leni, děkujeme Ti, jsi moc hodná!

(Jenom škoda, že to stréc Milan hned stápal.)

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Sbohem, zůstávám!

Soubor: DS Osvětové besedy Velká Bystřice

Autor: Isabelle Mergault, Daive Cohen

Režie: Tomáš Hradil

Velkobystřický soubor se léta Páně soustředí na uvádění lehkých komedií, v lepším případě s přesahem. Režisér Tomáš Hradil se snaží vycházet především z možností souboru, soustředí se na kvalitní příležitosti pro své herce. Letos zvolil francouzskou komedii *Sbohem, zůstávám!* francouzské herečky, scenáristky, dramaticky a režisérky Isabelle Mergault. Autorka je známá českým divákům např. z filmů *Šok s Alainem Delonem*, *Prachy v prachu* s Danielem Auteuillem či *Příští léto* s Philippem Noiretem. Její komedie je v Paříži hitem, u nás byla uvedena v Kalichu v roce 2013 a udržela se na repertoáru celých devět let, zejména díky skvostnému hereckému obsazení (Iva Janžurová, Jana Paulová, Pavel Zedníček, Jaromír Dulava).

Sbohem, zůstávám! je na webu DILIA charakterizována jako moderní černá komedie, bláznivá francouzská konverzачka, v níž navnadí první situace – malíř s tvůrčím blokem Jean-Charles instruuje svou prostou milenkou Gigi, jak zabít manželku, slavnou spisovatelku Barbaru, s tím, že bude dědit, následně se s Gigi ožení a budou žít spolu šťastně až do smrti. Následně se ukáže, že ve skutečnosti má Gigi plnit roli obětího beránka, Jean-Charles má ještě jednu milenkou, o kterou skutečně stojí – a jeho žena Barbara se chce zabít sama, protože se domnívá, že svého muže brzdí v jeho tvůrčím rozletu. Do děje vstupuje také soused, roztočilý loser Gildas. A mezi čtyřmi postavami se uzavírají různá spiklenectví a pakty, polykají se prášky, střílí se z pistole a vše nakonec dopadne oproti očekávání, protože tak to prostě ve francouzských bláznivých komediích chodí.

Tomáš Hradil vsadil na výkvět svého hereckého souboru. Pavel Dorazil je robustním představitelem různorodých postav, např. exceloval jako Boris v *Sigarevově Detektoru lži*, svých fyzických daností výborně využil coby Romeo v předložském evergreenu *Byl to skřivan*, vynikající smysl pro nadsázku využil jako doktor Mortimer v *amadisovském Pozor zlý pes!* Ludmila Bergová získala čestné uznání za roli Julie, disponuje příjemným vzhledem a potenciálem, který čeká na své naplnění ve velké komické roli. Martin Vráblík ovládl loňský FEMAD coby pucholtovsky něžný Henry, získal tam cenu za nejlepší mužský herecký výkon přehlídky. A Sára Kanioková s temně přitažlivým exteriérem, temperamentem a smyslem pro pointování nás nepochybně ještě překvapí. V této chvíli jí patří velký dík, neboť představení na Divadelním Kojčíně odehrála ve vysoké horečce a celkové slabosti navzdory (a kdyby to publiku nebylo po děkovačce sděleno, myslím, že nikdo nic nepoznal).

Bohužel se domnívám, že speciálně tato komedie by mohla fungovat celkově a uvěřitelně pouze za předpokladu, že by byla obsazena starší generací. Má v sobě hořkost a dvojlomnost, která by si zasloužila odhalit a naplnit, a to bez ztráty své zábavnosti. A pokud by byla hrána o poslední šanci na smysluplný vztah, o který postavy bojují, s přesnými akcenty, důsledným naplňováním až tragikomických situací a průběžným jednáním (to bohužel absentovalo zcela), dočkali bychom se právě oné komedie s přesahem, o něž se Tomáš Hradil tu a tam pokouší. Tuto ambici ale

v této inscenaci neměl, stavěl ji tzv. „na první dobrou“ – jako čistou zábavu, jež nepotřebuje hlubší analýzu, ba ani vnitřní logiku.

Není dostatečně promyšlen půdorys scény – pravou stranu zabírá těžký psací stůl, takže doleva se chodí do ložnice, do kuchyně, do předsíně a do bytu souseda a rozehrání na plnou scénu je prakticky nemožné. Roll upy místo horizontu představují vtipné řešení pro zájezdová uvedení, chtělo by to ale zacházet s nimi důsledně. Podobně se zvukem – jestliže zvonění mobilních telefonů, které hrají v ději velkou roli, je hlasitější než předělová hudba, ruší to. Herečky by potřebovaly jiný typ účesu – Lidy Bergové prakticky nebylo vidět do obličeje, pokud neseděla čelem. A tak by se dalo pokračovat.

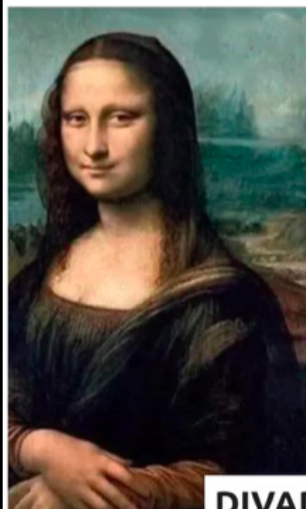
Komedie *Sbohem, zůstávám!* velkobystřického souboru funguje v základu jako čistá zábava – jako hlásková komedie, jež rozesmává diváky. Což vůbec není málo. Ale od velkobystřických a Tomáše Hradila je možné žádat víc.

Petra Richter Kohutová

JAK SE DĚLÁ DIVADLO

INSCENAČNÍ
ZÁMĚR

INSCENAČNÍ
VÝSLEDEK

DIVADELNÍK
Kukátko do světa amatérského divadla

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Lidy Bergová, Sára Kanioková

Jak se vám dnes hrálo a jaké bylo publikum?

Sára: Publikum bylo úžasné a my děkujeme za tento krásný zážitek, který jsme zde mohli prožít.

Máte nějaký oblíbený moment nebo scénu v této hře?

Lidy: Myslím, že je mnoho scén, které rády hrajeme. To se ani nedá popsat.

Sára: Hrajeme to srdcem, takže máme rády všechny scény.

Stalo se vám někdy během představení, že jste zapoměly text nebo došlo k jiné nečekané situaci? Jak jste to vyřešily?

Lidy: Vždy improvizací.

Sára: Ano, improvizací.

Máte něco společného se svými rolmi, které jste dnes ztvárnily?

Lidy: Úplně všechno.

Sára: Já jsem zjistila, že mi Gigi ovlivňuje život a já zase ovlivňuji ji jako postavu, takže někdy ani Gigi nehraju, někdy Gigi jsem.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Vojtěch Krybus

Líbilo se vám představení?

Tak, líbilo, nelíbilo... Dneska to bylo trošku z jiného rance než včera, dneska to byla taková volnější komedie. Dalo by se říct, že ano. Při včerejším vystoupení bych spíš vypíchl výkony herců, dneska byl takový lepší děj bych řekl. Ale jinak byla obě představení

na velmi dobré úrovni.

Postava Barbary měla v trezoru schovaného plyšáka.

Co byste si do trezoru schoval vy?

No, kdybych byl součástí hry, tak asi taky plyšáka. Bylo to takové milé a nečekané, všichni čekali hromady dolarů a byl tam plyšák.

Jan Košťálek

Měl jste nějaká očekávání, nebo jste se přišel jenom pobavit?

No očekávání jsem neměl, ale představení je splnilo :D

Postava Barbary měla v trezoru schovaného plyšáka. Co byste si do trezoru schoval vy?

No, to nevím... Nikdy jsem trezor neměl, ale kdybych měl, tak tam schovám asi ty tři tisíce eur, co měla v šuplíku.

Všimáte si podkolenních jamek?

Ne, nikdy, já si všímám jiných partií :D

Dana Sýkorová

Co říkáte na dnešní představení?

Mně se líbilo moc, smála jsem se. Neměla jsem žádná očekávání, čekala jsem, čím mě překvapí. A překvapili, líbilo se mi to.

Co byste si schovala do trezoru? Já jsem nikdy žádný trezor neměla, nemám zlato ani

peníze, co bych tam dala. No já bych trezor asi ani nechtěla.

A kdybyste ho měla?

Tak bych si tam schovala nějakýho pěknýho chlapa.

Vladimír Altán Mátl

Vás jsme si chtěli odchytit, protože jste tu letos místo porotce v pozici diváka. Tak jak se vám představení líbilo?

Velice zdařilá komedie po textové stránce, je tam spousta vtipů. Některé si myslím, že jsou zbytečně laciné, ale na druhou stranu divák se tím baví a já myslím, že účelem divadla je především pobavit

diváka, obzvlášť v dnešní době, když si chce oddechnout od běžných starostí. Já jsem se docela bavil, řekl bych, že v začátku to bylo trošku pomalejší a chvílkami jsem ztrácel pozornost, ale pak se to rozběhlo a ve finále bylo vtipné a zábavné. Docela mě to mile překvapilo.

Měl jste nějaká očekávání?

Přiznám se, režiséra Tomáše Hradila znám, vím, jakým stylem dělá režii. Vždy sází na to, aby to pro diváka bylo zajímavé a myslím si, že to tady beze zbytku naplnil. Jedinou výtku mám, ne úplně vždycky jsem všemu rozuměl, ale to je možná mýma ušima.

Všimáte si podkolenních jamek?

Já vždycky. Podkolenní jamky jsou zásadní.

POETICKÉ ODPOLEDNE

Jak jsem byl požádán, abych napsal něco do Divadelního Koječáka

To bylo tak, sedím si u svých velkých oken, kvůli kterým si pronajímám svůj byt, že mi ho – těmi okny – slunce zaplaví, a dívám se už druhý den na šero venku a kapky deště, které stékají po skle těch velkých oken. Občas vzdychnu a pokládám si filozofické otázky typu: Mám si učesat vlasy, nebo se jen stačí smutně koukat z okna? Mám si číst, nebo jen dekorativně posedávat? Mám se svléknout a svíjet se u oken, ať mají v tomto ponurém dnu alespoň sousedé zábavu? Nebo mám jen tesknit za jarem, sluncem, cestami, mládím, řeckým jogurtem, mořem, Musakou, banánkem v čokoládě, životem...? A tu jsem si vzpomněl... Mozart měl Prahu. Já Kojetín!

Vzpomínky na tamní divadelní přehlídku jsou v mém případě podobné jako vzpomínky Barunky na Babičku – plné slunce, melancholického úsměvu, laskavosti, moudrosti a péče. Poprvé jsem tam s inscenací Tři v tom, svým divadlem a herci doputoval někdy kolem roku 1998. Pro vás mladší – to je přibližně doba, kdy Marie Terezie zavedla školství v českých zemích, aby nás vzdělala a mohla nás poučit, jak je výbornou panovnicí.

Od toho roku jsme tam za panem Závodským (k němu jsme vždy měli respekt a báli se, že neporozumíme jeho odborným divadelním výrazům) a dramaturgyní Petrou Kohutovou (té jsme se báli ještě víc, působila nebezpečně jako ranař) jezdili s očekáváním dítěte před vánočním stromkem, rozehvělým chřípím i duší. Těšili jsme se na místní diváky. Radovali se ze skvělé organizace – prostě Hanka Svačínová byla vždy Bohyně, která zařídí úplně vše!!! Definitivně se mi to potvrdilo před rokem a půl, kdy mi v Kojetíně do měsíce dokázala zorganizovat premiéru lkony, kterou jsem dělal s jedním vsetínským spolkem. Mimochodem věřím, že se jednou Hanka Svačínová stane prezidentkou této země. Dokáže nemožné. Naposledy prý chodila s medvědem. A pokud se o tom mluví už i u nás ve Zlíně, kde nemluvíme o ničem, tak to je co říct.

Přehlídky v Kojetíně jsme se účastnili každý rok, snad osm let. Jeden rok jsme vyhráli. Druhý rok byli druzí. Další rok vyhráli. Pak zase druzí. Jednou, dvakrát třetí atd. Ale téměř vždy následovala cesta na národní přehlídku. Získali jsme tím pravděpodobně velkou oblibu ostatních souborů, všichni s námi chtěli kamarádit. Nám to nevadilo, protože jsme kamarády měli. Dalo by se říci přímo fanoušky, tehdejší studenty gymnázia, kteří s plnou vervou svého mládí psali právě Divadelní Koječák. Tehdy, vidím to, jako by to bylo včera, pokaždé, když nás potkali, roztomile blekotali, zajíkali se, soplík popotáhli, usmívali se, o všechno se zajímali s vykulenýma očkama a zvědavými otázkami a nenápadně nás opjeli, snad abychom hnedle neodjízděli.

Jediné, co se málokdy zdařilo v tomto období, bylo počásí. Pokud mě paměť neopouští úplně, bylo vždy velmi pošmourné. Nikoliv však umělecky či divadelně. Tamní přehlídka byla pokaždé barevná jako louka. Plná vůní, ševelu a ptačího zpěvu. Pokud jsme tam nepřijeli my, z Malé scény, s nějakou depresí. Tam jsem vozil své první inscenace a představoval je světu, tam jsem vozil své nadané herce a nešťastné lásky, možná i několik svých démonů.

Později jsem měl tu čest zasednout i v porotě přehlídky. Ach ano, čas her a malin nezralých. Kdo si dnes ale vzpomene?

Paměť je totiž neskutečně ošidná. Nedávno jsem měl po třinácti letech premiéru jako „herec“ a diváci, kteří na mě před patnácti lety chodili neustále, mi začali vyprávět, že nikdy netušili, že hraji! Absurdní toto!

Jednou se musím vrátit! Alespoň na otočku! Alespoň pozdravit od vchodových dveří u záchodků! Jen tak, zamávat, se svým jménem na krku! Jednou se vrátím! Protože, protože Pražané rozuměli jen Mozartovi a Kojetínští jen Nýdrlemu! A to už nám nikdo nikdy nevezme.

Petr Nydrle, foto: Lucie Urban

ZPRÁVY z našich vesnic	
Moje žena utrpěla zranění následkem švihnutí ocasu do oka.	Hlášení: Vážení zemědělci, dostavte se všichni ke škole, kde se bude vykupovat semeno, pytlíky si označte, aby nedošlo k záměně!
Žádám o povolení přestavby stodoly na rodinný dům tak, že předek nechám stát a hýbat budu jenom zadkem.	Kdo nemá ještě orazítkovaná vejce, nechtě tak učiní, nebo mu propadnou.
Exekuce nemohla být provedena. Poplatnice má jen dvě kozy a na ty si nedá sáhnout.	Výzva k občanům: Vybírá se poplatek za plemenného býka a za kominíka.
Prosím, abych byla ve své věci uspokojena, jinak se obrátím na veřejnost.	Dne 20. tohoto měsíce bude proveden soupis prasat, dostavte se všichni!
Chci se zeptat, co je s mojí žádostí. Je 18. a já to ještě nedostala.	V kulturním domě se staví kamna, žádáme občany o brigádu, trouby jsou na obecním úřadě.
Ten úředník, co zamítl moji žádost, by měl jít spát ke mně, aby poznal, jak mám vlhkou díru!	Upozornujeme na setí jařin. Kdo je osel, ať se přihlásí.
Nedostanu-li povolení na tu mříž, jsem nucen přefíznout starou.	Kdo má ještě zájem o nové brambory, ať se dostaví na pole, kde mu bude nakopáno přímo do pytle.

SVĚŽÍ VICHR Z HOR ANEB NOVÍ ČLENOVÉ REDAKCE

Pavla Košťálková

Sedmnáctiletá studentka druhého ročníku Střední školy zemědělské a zahradnické v Olomouci. Pochází z Kojetína, kde navštěvovala základní školu. Ve svém volném čase se Pavla věnuje jízdě na koni a aktivně působí v kojetínském divadelním souboru Mimoni. Tento soubor od svého vzniku inscenoval několik představení včetně "Haná se nesodí", "Skópá Barka" a "Kojecké betlém". Pavla také pravidelně navštěvuje posilovnu, aby udržovala aktivní a zdravý životní styl.

Šimon Havrlant

Šestnáctiletý student druhého ročníku Gymnázia Olomouc Hejčín, pochází z Olomouce. Jeho oblíbeným citátem je: „Když si na dně, kup si hlubší bazén,“ což odráží jeho přístup k překonávání životních výzev. Mezi jeho zájmy patří pravidelné návštěvy posilovny, které podporují jeho zájem o zdravý životní styl, a hra na elektrickou kytaru, jež mu umožňuje vyjádřit kreativitu a relaxovat.

Adam Juračka

Milovník přírody a hudebník. Žije ve městě Kojetíně, ale většinu času tráví v Olomouci, kde studuje na Konzervatoři Evangelické akademie, obor trubka. Ve volném čase rád sportuje a rybaří.

Tadeáš Zachrla

Tadeáši Zachrlovi je 17 let, pocházím z Němčic nad Hanou a rád volnočasově tvoří hudební texty, prózu a poezii. Též se věnuje plastické modelařině. Též má rád, když se může projevit slovně, ale i gestikulací.

Lenka Kusáková

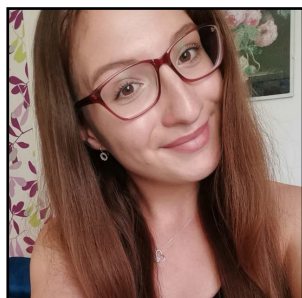
Lenka, taky nazývaná Zlenice, Lenina, popřípadě Kuskus, je téměř divadelní odbornice. V tomto odvětví se pohybuje už od malička. Takže je dost možné, že ji na nějaké fotce (nejen) z divadelního představení zahlédnete. Pozornost sice udrží jen chvíli, ale zato na vás dokáže vychrlit vtip, který do konce

života nezapomenete (kvalita vtipu se bude odvíjet od kvality a množství spánku, které ten den Lenička načerpala).

Plusy: ukecená, chytrá, přátelská.

Mínusy: až moc ukecená, vychytralá, občas se rychle vybíjí.

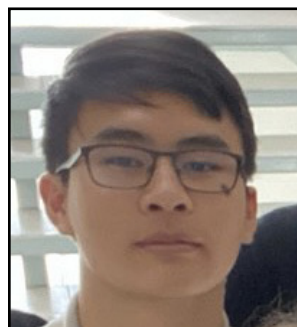
Michaela Hošťálková

Odvážná mladá reportérka, která nikde nechybí a nic jí neunikne. Tvůrce přísloví „dlouhé vlasy, krátký rozum“ se asi nikdy s Míšou nesetkal. Její tempo je vražedné, a i když vám otázku bude muset čtyřikrát opakovat, protože se zaskotala, tak jí to rádi odpustíte, protože je na všechny neustále

neskutečně milá. Vtipy a sarkasmus mají k Míšovi sice dodací lhůtu 3–5 pracovních dnů, přesto se s vámi ráda zasměje a zlepší vám den.

Tomáš Le

Sedmnáctiletý Tomáš Le je z Němčic nad Hanou. Ve svém volném čase hraje florbal a zbožňuje Airsoft. Má rád práci s 3D tiskárnou.

PO KOJETÍNĚ CHODILI MEDVEĎI

**PANE STAROSTO VÁŽENÉ,
MJÉTE ÚSMĚV BLAŽENÉ,**

**AT NÁM ZČERVENAJÓ LICE,
NALITE NÁM SLIVOVICE.**

STAROSTO, ZANECHTE NA CHVÍLU ÓRADU
A PODIVĚTE SE NA INÓ PARÁDU.
MÍSTO VÝSTAVBY A PLÁNOVÁNÍ
NALITE NÁM BEZ VÁHÁNÍ!

MILÉ PANE STAROSTO,
CHCME OD VÁS ZVĚDĚTI,
JAK STE NA TYM S PAMĚTI.
CHÁPEME, ŽE MÁTE TEHO HROZNÉ MOC,
MUSITE FUNGOVAT, AT JE DEN ANEBU NOC.

KAŽDÉ SE MOŽE NEKDY SPLIST,
KDYŽ NENÍ TERMÍNEM SI JIST.
O HODINU NEBO O DEN,
NEKDY AJ O CELE TĚDEN.
ALE O MĚSÍC SE SEKNÓT,
TO MUSÍM PŘED VAMA SMEKNÓT.

STAROSTO UŽ TUŠÍME?
KAM TADY TÍM MÍRÍME?

ABYCH ÚVEDL VEŘEJNOST DO OBRAZU,
DÓFAM, ŽE VYVÁZNU BEZ ÚRAZU.
STAROSTA NÁM VOLAL UŽ 12. ÚNORA,
NA KOLIK MÁ DOJÍT DO SOKOLKY Z VEČERA.
HANA DO TELEFONU HLEDĚLA JAK DO LAMPY
ALADIN,

ŽE PŘE CHCE STAROSTA ZAHAJOVAT DIVADELNÍ
KOJETÍN.

PO TVÁŘI SE JÍ ŘINUL STUDENÉ POT,
A INFARKT SE O NŮ POKOŠEL O PREKOT.

NADECHLA SE, ALE STIHLA ŘÍCT,
LEO, TA PŘEHĹDKA JE ZA MĚSÍC.
KAŽDÉ ROK JU V BRĚZNU MÁME,
AŽ TEHDY S TĚBÓ POČÍTÁME.

STAROSTA, PRONEŠL ODDANĚ,
JÁ UŽ SEM TO ALE ŘEKL BOHDANĚ,
TAK SE O TYM NIKDE NEZMÍNUJ
A BUĎ V KLIDU,
JÁ NA MĚŠTÁNSKÓ BESEDŮ IDU.

TOŽ STAROSTO NECHMŮRTE SVOJU TVÁŘ
A KUPTĚ SI NOVÉ KALENDÁŘ,
A V BRĚZNU DÓFAM DONĎETE VČAS,
NÁM ZAHÁJIT PŘEHĹDKU ZAS.

PRVNÍ MÍSTOSTAROSTO,
KOJETÍN BYL LETOS PĚKNĚ ZASE,
VYZDOBĚNĚ VE VÁNOCNÍM ČASE.
NÁMĚSTÍ JAK V LAS VEGAS,
SVÍTILO V TENTO SVATÝ ČAS.

SVĚTYLKA, ANDĚLĚ, DĚČKA OČKA ROZZÁŘÍ,
ŠAK SE S TYM TECHNIS MONTOVAL UŽ OD ZÁŘÍ.
HONZA KRČMÁŘ U TEHO HUDROVAL,
KDYŽ NEKDY KABEL PŘES VÍKEND ZKRATOVAL.

PŘE OZDOBY ZATÍŽILY ELEKTRICKÓ SÍŤ,
A U MEDUNŮ NEMOHLI PAK PIVO NATOČÍŤ.
U KRCHNÁKŮ POKLADNÍ SYSTÉM STÁVKOVAL
A V LÉKÁRNĚ E-RECEPT NEFUNGOVAL.
VE VINOTĚCE NEFACHALO CHLAZENÍ
A VIETNAMCOM NEŠLO ZAS TOPENÍ,
KEMU TO NEVADILO BYLI ITALŠTÍ ZMRZLNÁŘÍ,
KTERÍ TO ZABALILI NÁŠTĚSTÍ UŽ V ZÁŘÍ.

**A KDYŽ JSME U TEHO OSVĚTLENÍ
OD DRUHÝHO MÍSTOSTAROSTY POTŘEBUJEM
TAKY VYSVĚTLENÍ.**

KAM SE OD NÁDRAŽÍ PODĚL,
TEN Z BRŮŠU NOVĚ ANDĚL?
JAKO BĚVALÉ NÁDRAŽÁK STE MĚL ROZUM ZAJŤ
A TENTO VÁS RAJON VE DNE V NOCI STRÁŽÍŤ.

DODNES NIKDO NETUŠÍ, JESTLI ANDĚL ZMIZEL
V OVZDUŠÍ, ČI ODJEL ZVLÁŠTNÍM VLAKEM,
V OLOMOUCU UŽ PŘEMÝŠLJŮ NAD ZÁZRAKEM.
PŘE HO NADPOZEMSKÉ SÍLY,
DO TOVAČOVA PŘEMÍSTILY.

PŘE U POMNIKU BUDE POSTAVĚNA KAPLIČKA,
JAK JU MÁ U MĚROVIC SVATÁ ANIČKA.
PÓTNÍCI SE BUĎÓ SJÍŽDĚT ZBLÍZKA Z DÁLÍ
ABY ZÁZRAČNÝHO ANDĚLA UHLÍDALI.

TOŽ STAROSTO,
KDYŽ TAK DOBRĚ VEDETE MĚSTO,
UDĚLĚTE DOBRÝ GESTO,
ABYSME MOHLI LÓFROVAT VÍC NEŽ JE ZDRÁVO,
TOŽ NÁM PŘEDĚTE TO OSTATKOVY PRÁVO!

KDYŽ NÁM HO DO PĚCE SVĚRITE,
DÁTE NA JEVO, ŽE NÁM VĚRÍTE
A MY BUDEM CELŮ DOBU BĎIT,
ABY BYLO V KOJETÍNĚ ZA ČO PITÍ!

ESI NÁM HO NĚDÁTE, TOŽ SE SE ZLO POTKÁTE
MEDVĚĎA TO ROZDÍVOČÍ A UŽ SE S VAMA
NEZATOČÍ
TOŽ NÁM PRÁVO VYĎĚTE A S NAMA SI ZAVĎĚTE.
NAPIJEM SE NA ŠTĚSTÍ NA TEM NAŠEM NÁMĚST

DEKŮJEME STAROSTO,
ZA TO PRÁVO OSTATKOVY,
ŽE STE CLOVEK UZNALE
TO SE DNESKA KAŽDÉ DOVÍ.
TY MEDVĚĎE STAROSTU POPADNÍ,
ALE HLAVNĚ NESPADNÍ
TOŽ MUŽIKO, ZAHŘE TU NAŠU ZVESELA,
AT MOŽE JIT NÁŠ STAROSTA DO KOLA!!!

Redakční rada: Hana Hášová Korábová, Vladimír Fekar, Petra Richter Kohutová, Jaroslav Kodeš, Hana Svačinová, Milan Zahradník, Lenka Kusáková, Pavla Košťálková, Šimon Havrlant, Michaela Hošťálková, Adam Juračka,

Tadeáš Zachrla, Quang Tu Le Foto: Jana Večeřová, redakce

Úvodní obrázky: Jan Žmolík Grafika/sazba: Svača

tisk: MěKS Kojetín, 2025, zdarma

0DIVADELNÍ.KOJEČÁK

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

měks
kojetín
752 01 KOJETÍN, PRAHA, REPUBLIKA ČESKÁ
www.mekskojetin.cz

